

ILLVSTRISS. PRINCIPI. HIPPOLITO
ESTEN. S. R. E. PRESBYTERO

Cardinali Ferrariensi

Ioannes Petralofus Praenestinus S. D.

Aquam esse vim musices non tantum ad hilarandos, verum etiam ad regendos versandosq; in omnem partem hominum animos, & veterum sapientissimi quique dixerunt, & quotidie res ipsa confirmat. Quo maiori reprehensione digni sunt, qui tanto, ac tam præclaro dei munere abutuntur non modo ad res leues ac nugatorias, sed quasi homines non satis suapte sponte in mala omnia proclives essent, ad eos magis etiam ad libidinem & ad nequitiam incitandos. Equidem, quod ad me attinet, semper ab ea consuetudine etiam adolescens abhorruis studio seq; caui, ne quid a me prodiret, quo quisquam deterior atq; improbior fieri posset. Quo me verius est, matura iam & uergenti ad senium ætate in eodem instituto perstare, & quicquid in me huius facultatis est, quod sentio quam exiguum sit, quantum tamen est, id totum conferre ad res graues ac serias & Christiano homine dignas. Quod cū post hac perpetuo facere decreuerim, huius animi mei quasi pignus quoddam hunc librum tibi Princeps Illustriss. offero, in quem inclusi selecta quædam ex ijs quæ publice in Ecclesia canī solent, ad precipuos totius anni festos dies accommodata. Sequentur hunc, si vita suppetet, & si deus uolet, eiusdem generis alij, ex quibus intelligas, beneficia quæ in me quotidie confers, apud hominem si nulla alia re insignem, certe quidem non segnem, neque inertio tio deditum collocari.

Roma Nonis Mai.

MDEXIX.